

РЕШЕНИЕ

№ 15771

гр. София, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА З. ЛЕОНТИЕВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА Гражданско дело № 20231110118423 по описа за 2023 година

Производството е първоинстанционно, по реда на ГПК от 2007г.

Ищцата Б. П. С. твърди, че на 25.09.2019 г. ответникът сключил с „Юробанк България“ АД договор за потребителски кредит, по силата на който получил сумата от 4403,20 лв., преведена от кредитната институция по банкова сметка, с титуляр – ответникът. Поддържа, че тя е заплатила изцяло първите 25 погасителни вноски в общ размер от 2125 лв., определени, съобразно погасителния план по договора за кредит, като твърди, че плащанията са били за вноски с падежи 14.10.2019г.- 14.10.2021г., съобразно погасителния план към договора за кредит. Сочи, че със сумата 2125лева е обедняла, а ответникът се е обогатил без основание, като си е спестил разходи в посочения размер, в качеството си на длъжник по договора за кредит. С оглед изложеното, предявява иск за осъждането на ответника да заплати сумата от 520 лв. – частична претенция от вземане в общ размер от 2125 лв., ведно със законната лихва от датата на исковата молба /06.04.2023 г./ до окончателното плащане. Претендира разноски.

Ответникът Д. Б. Попов е депозирал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който признава, че е сключил посочения в исковата молба договор за кредит и е получил сумата от 4403,20 лв., но оспорва претенцията на ищцата с възражения, че в случая следвало да се приложи нормата на чл. 32, ал. 2 СК. В тази връзка поддържа, че имал брак с ищцата, прекратен на 05.12.2021 г. с развод, като твърди, че кредитът бил послужил за задоволяване на общи семейни нужди, поради което съпрузите отговаряли солидарно за погасяването му – сочи закупуване на пелети за отопление и покриване на други задължения и нужди на семейството. Ответникът сочи, че за период от 14.10.2019 г. до 30.9.2019г. ежемесечните задължения по кредита били плащани, като твърди, че на 30.9.2021г. е погасил предсрочно целия остатък по кредита, който сочи, че бил в размер 3469,08 лева/ преди прекратяване на брака с развод/. Посочва, че ищцата не е обедняла без основание, плащайки суми по кредита, тъй като по този начин, на основание чл. 32, ал. 1 СК, е участвала в разходите за задоволяване на семейните нужди, което било елемент и от задължението за съвместен принос на всеки от съпрузите в благополучието на семейството. С оглед изложеното, моли искът да бъде отхвърлен и претендира разноски.

В първото по делото открито съдебно заседание, проведено на 22.6.2023г., ищецът оспори твърденията в отговора, както следва - като неверни, твърденията на ответника, че

сумата, получена по кредита от „Юробанк България“ АД, в полза на Д. П. е за задоволяване нужди на семейството му, включително битови такива, както за закупуване на палети за отопление на семейството, а също така, че е погасил кредита си в „Юробанк България“ АД чрез рефинансиращ кредит. По реда на чл.143,ал.2 ГПК се наведоха следните твърдения- че Д. П. изобщо не е допринасял по какъвто и да е начин, включително с парични средства, за осигуряване бита и нуждите на неговото семейство. От 2018 г., той е бил с фактическа раздяла с неговата съпруга, не е живял със своите деца, преди 2018 г. инцидентно се е появявал в техния дом, който е бил в кв. Симеоново, а не в Драгалевци. В Драгалевци, на ул. „Маестро Атанасов“ № 33 и на ул. „Наум“ № 12, живеят майката на ответника и неговата баба, както и че ищцата, със своите деца, са живели в кв. Симеоново, на ул. „Босилек“ № 40.

По изложените твърдения, ответната страна изложи твърдения в първото по делото открито съдебно заседание, че ищцата е напуснала семейното жилище малко преди развода, като разводът е по взаимно съгласие, като не са имали преди това никакви проблеми и отношенията са уредени със споразумението. Дотогава са живели в едно семейство с общи финанси, в апартамента, в който са живели като семейство, който е собственост на майка му и поради тази причина и майка му живее на същия адрес.

Съдът, след съвкупна преценка на твърденията и доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото, с определения по чл.140 ГПК, обявено за доклад на делото в о.с.з. от 22.6.2023г., с посочени в протокола изменения по доказателствената тежест и твърденията, СРС е обявил на страните, че следните факти не се нуждаят от доказване:

Че с решение на СРС по дело № 55304/2021г., на 15.12.2021 от СРС, 139 - ти състав, което не подлежи на обжалване, и е влязло в сила на 15.12.2021г., бракът, сключен между Б. С. и Д. П. през 2001г., е прекратен с развод, като СРС е одобрил сключеното между страните споразумение. В тази връзка, СРС е намерил, че безспорни и ненуждаещи се от доказване са обстоятелствата, че на 22.07.2001 г. страните са сключили брак, който е прекратен на 05.12.2021 г. с развод, като и че на 25.09.2019 г. ответникът е сключил договор за потребителски кредит с „Юробанк България“ АД, по силата на който договор за кредит получил в заем по банков път, на банковата си сметка, сумата от 4403,20 лв – главница, като се задължил да заплати на кредитора сумата общо 7179,96 лева, в която е включена, по погасителен план: 4403,20 лв главница, сумата от общо 2079,56 лева възнаградителна лихва, месечна такса общо 294 лева, застраховка: общо 403,20 лева, както и че ищцата е погасила сумата общо 2125 лв.- вноски с падежи 14.10.2019г.- 14.10.2021г., които включват дължима главница, лихва, такса и застраховка.

По делото е представен писмен договор за потребителски кредит, сключен между ответника Д. Б. Попов и „Юробанк България“ АД на 25.9.2021г., по силата на който на ответника за текущи нужди е отпусната в заем сумата 4403,20 лева главница за текущи нужди, сключена е застраховка по програма „защита на плащанията“, като главницата по премията се удържа от отпусната сума, при ГПР 15.16%, обща дължима сума: 6913,32 лева, краен срок на връщане на сумата - 14.9.2026 г. и съдържащо се в договора дадено от кредитополучателя съгласие, месечните вноски по кредита да се удържат от банката от банковата му сметка. Ответникът е представил по делото извлечение от банкова сметка в „Пощенска банка“ АД номер BG84 BPBI 7942 10 56172501, видно от която, относно относимия период на вноски с падежи 14.10.2019г.- 14.10.2021г., на каса, Б. С. е внесла по кредита: сумата 85 лева на 12.12.2019г., на 5.2.2020г.- сумата 90 лева, на 12.3.2020г. – сумата 90 лева, на 14.4.2020г.- сумата 90 лева, на 12.6.2020г.- сумата 82 лева, на 14.7.2020г. –сумата 90 лева, на 11.6.2020г.- сумата 90 лева, на 14.9.2020г.- сумата 90 лева, на 12.10.2020г.- сумата 90 лева, на 14.12.2020г.- сумата 80 лева, на 12.1.2021г.- сумата 85 лева, на 11.2.2021г. –сумата 85 лева, на 11.3.2021г.- сумата 85 лева, на 13.5.2021г.- сумата 85 лева, на 13.7.2021г.- сумата 85 лева, на 13.8.2021г.- сумата 85 лева, на 14.9.2021г.- сумата 85 лева – като основания за плащанията е вписано „погасяване на кредит“. За този период, погасявания на кредита са извършвани и от Д. П., и от майката на ищцата – *** На 30.9.2021г от Д. П. е извършено погасяване на останалата неплатена част от вземането по кредита – сумата 3469,08 лева, вписано, че е внесена на каса. На същата дата, в извлечението е вписано, че сметката е закрита. Същото обстоятелство се установява, от представеното удостоверение от сочената кредитна институция.

Представен е договор за кредит, сключен на 16.9.2021г между Д. П. и „ОББ” АД, по силата на който на ответника е открита разплащателна сметка, по която е отпуснат заем от 10000лева, за текущи нужди.

Ответникът е представил стокова разписка за сумата от 2475,50 лева, издадена на 29.9.2019г. в полза на дружество НМГ Груп, за платена сума в брой за доставка на пелети и транспорт, при вписан получател „Драгалевци, улица Наум 12а” и посочен телефонен номер и стокова разписка за сумата 2402,50 лева, издадена на 27.9.2019г. в полза на дружество ГНГруп 2018 ЕООД за платена сума в брой за доставка на пелети и транспорт при вписан получател „Драгалевци”. В производство по чл.176 ГПК, ответникът посочи, че вписаният телефонен номер в разписката от 29.9.2019г. е на майка му ***а.

Пред СРС са разпитани свидетели и на ответника Д. П. са поставени въпроси в производство по чл.176 ГПК. От свидетелските показания и обясненията на ответника П., безпротиворечиво се установяват следните обстоятелства: на улица „Наум” № 12 а, в къща на три етажа, собственост на родителите на Д. П., на първи етаж за относимия за спора период след 2018г., е живяла майката на ответника П. – свидетелката ***а, през 2018г., съпругът ѝ починал; когато Д. П. пътувал във връзка с работата си като международен шофьор във фирма, която свидетелите сочат за собственост на ***и отсъствал за три – четири месеца, бившата му съпруга Б. и двете им деца живеели при майката на ищцата на адрес в кв.Симеоново, на улица „Босилек” № 40, дъщерята на страните, Сияна, учела в училище в Казичене. През 2019г., съгласно изложеното от свидетелите Л***а, в къщата в Драгалевци бил извършен ремонт и закупено котле за отопление, което използвало пелети. Семейството на *** - майка и баща на ищцата, живеели в кв. Симеоново, в къща, която се отоплява на дърва. Според изложеното от свидетелите *** ***а, и обясненията на ответника, при работата на ответника Д. П. като международен шофьор във фирма, която свидетелите сочат за собственост на ***, ответникът отсъствал от страната за около три – четири месеца, след което оставал в България за около двадесет дни и отново заминавал. През 2009г. се родило второто им дете, Сияна.

За останалите, изложени от свидетелите и в обясненията на ответника факти, са налице диаметрални противоречия. Според изложеното от свидетеля *** и свидетеля ***а, до седмица - две преди развода на страните през 2021г., семейството на Б. С. и Д. П., с двете им деца, живеели в къщата в Драгалевци, Б. си ходела при майка си, семейството не се е разделяло до две седмици преди развода, когато Б. се изнесла, Б. С. и Д. П. изтеглили през 2019г. кредит да купят котле за същата къща и пелети, на стойност около 6000лева. ***а е майка на ответника.

Според изложеното от свидетелите *** и *** от раждането на детето на страните Сияна през 2009г., Б., Александър и Сияна се преместили в къщата в Симеоново, за да може родителите на ищцата да ѝ помагат, като водят Александър на училище, когато Д. П. се прибирал в България, отивали в жилището в Драгалевци, за да стегнат багажа му за следващото пътуване, както и по празници. След 2018г., когато починал бащата на Д. П., семейството на Б. и Д. се разпаднало, нямало семеен контакт, семейството не е живяло в Драгалевци, освен при посещение на празник, синът им Александър отивал при баба си Светла, за да ѝ помага при нужда. След 2018г., бащата и майката на ищцата – собственици, по думите на свидетелите, на семейната фирма, която се занимава с международен транспорт, решили да „прехвърлят” фирмата на Б. и Д., за да се оттеглят. Направили Д. управител, след което той решил да не работи повече, и започнал „страшен разврат”, теглел суми от фирмена карта, които разходвал за собствени, лични нужди, включително за паралелни връзки и хобита.

Свидетелите *** и *** са съответно, дете на страните, и майка на ищцата. Свидетелката ***сочи, че е предявила против ответника Д. П. иск за връщане на платени от нея суми, по негов кредит, което дело е висящо.

Противоречието между показанията на свидетелите в посочените части, и обясненията на Д. П., дадени в производство по чл.176 ГПК, следва да се преодолеят, въз основа разпоредбата на чл.172 ГПК, и при преценка на останалите приети доказателства, като се съобрази и изложеното от свидетелите в рамките на проведената от съда очна ставка.

При установеното от фактическа страна, от правна страна следва да се приеме следното.

Относно посочената в проекта за доклад правна квалификация – чл.59 ЗЗД, същата е посочена при първоначалните твърдения в исковата молба, като в първото по делото о.с.з., по реда на чл.143,ал.2 ГПК, ищецът наведе твърдения, че поради фактическа раздяла през 2018г., заемната сума по договора за кредит не е взета от ответника за нуждите на семейството – за закупуване на пелети за отопление на семейния дом, и тещуши нужди. Следователно, при изложените твърдения, във връзка с посоченото в отговора, претенцията на ищцата не е по чл.59 ЗЗД, а се основава на изначална липса на основание на ищцата да плати чуждо задължение, следователно и чл.55,ал.1,пр.1 ЗЗД. Разпоредбата на чл.55,ал.1,пр.1 ЗЗД предвижда връщане на даденото, когато към момента на даването основанието не съществува. Според изложеното тълкуване от ВС, в Постановление № 1 от 28.V.1979 г. по гр. д. № 1/79 г., Пленум на ВС, „когато още при самото получаване липсва основание за преминаване на блага от имуществото на едно лице в имуществото на друго. Начална липса на основание е налице в случаите, когато е получено нещо въз основа на нищожен акт, а в случаите на унищожаемост - когато предаването е станало след прогласяването на унищожаемостта. Възможно е също предаването да е станало и без наличието на някакво правоотношение.”

Ищцата, твърдейки фактическа раздяла преди сключването на договора за кредит и получаване на сумата по него от ответника, твърди именно последното. Относимите предпоставки за уважаване на иска, при сочените твърдения, уточнени от ищеца по реда на чл.143,ал.2 ГПК, са: даване от страна на ищцата, получаване от ответника, както и към момента на даването, основанието ответникът да получи, да не съществува. Правната квалификация следва да се промени с решението, тъй като на страните не е следвало да се дават допълнителни указания за доказателствена тежест, защото подлежащите на доказване факти са същите.

По делото се отдели за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че ищцата е заплатила вноски с падежи 14.10.2019г.- 14.10.2021г., които включват дължима главница, лихва, такса и застраховка. Същото обстоятелство се установява от представеното извлечение от сметката на ответника, по която е усвоена отпуснатата в заем главница. Следователно, първата предпоставка е доказана по делото. Ответникът, от своя страна, е спестил плащане на поето от него задължение, поради което и втората предпоставка е налице. Не може да се сподели изложеното в отговора, че остатъкът от задължението по кредита е погасен с получената сума по договор за кредит, сключен на 16.9.2021г, тъй като погасяването, на каса, извършено на 30.9.2021г., погасява останалите вноски, извън горния период, което е видно от представеното извлечение.

Спорно е налице ли е било основание ответникът да получи плащането, като си спести разход.

По време на плащанията, страните са били в граждански брак, прекратен на 5.12.2021г. с развод по взаимно съгласие. При действието на СК от 2009г., за разлика от СК от 1985г., страните могат да сключат споразумение само относно някои от последиците от развода. Обратно – при действието на СК от 1985г., при постигане на споразумение за прекратяване на брака, настоящият спор би бил неоснователен, тъй като със споразумението съпрузите бяха задължени да уредят всички спорове помежду си, включително и имуществените.

Разпоредбата на чл.32, ал.2 СК /2009г./въвежда оборима презумпция, че поетите от единия съпруг разходи за задоволяване на нуждата на семейството, се покриват при наличие на солидарна, въведена от закона, отговорност от двамата съпрузи. В този смисъл, в първото по делото о.с.з., при наведените в него твърдения от ищцата за фактическа раздяла през 2018г., преди поетия от ответника разход, СРС указва на ищцата, че, предвид презумпцията по чл. 32, ал. 2 СК, следва да докаже, че твърдените разходи не са извършени или удовлетворената нужда не е семейна, както и твърденията си, че между семейството е налице фактическа раздяла, считано от 2018 г. От там, ищцата следва да обори въведената оборима презумпция, че 1. Разходът, поет от ответника по време на брака, е поет за нуждите на семейството, и 2.разходът не е извършен.

По делото, ответникът доказва, че е получил сумата 4403,20 лева в заем от кредитна институция по времето на брака, която сума в отговора се твърди, че е взета в заем за нуждите на семейството – за закупуване на пелети и текущи нужди на семейството следователно, доказва се, че „разходът“ е сторен по времето на брака, по смисъла, посочен от

съда в указанията до ищеца, и че същият е извършен.

Доказа се, е ответникът е заплатил сумата от 4878 лева в брой в края на месец септември 2019г., за закупуване на пелети, като в стоковите разписки е посочено, че закупените пелети следва да доставят на адреса на къщата в Драгалевци. Ответникът е в държане на двете разписки, поради което и е налице индиция, че той е заплатил сумата в брой, по аргумент от чл.77 ЗЗД, в отговор на оспорването от страна на ищеца.

Ищцата по същество оспорва, че нуждата да се вземе сумата в заем, е за удовлетворяване нужди на семейството. В тази връзка, страните ангажираха гласни доказателства относно твърденията си къде е живяло семейството, кога са се разделили страните по делото. В решението за развод, е одобрено споразумение между страните, в което решение е вписано, че „семейното жилище” – на адрес в Драгалевци, остава за ползване на *** Термините „семейно жилище” и „разход за задоволяване нуждите на семейството”, не са идентични, но при доказване за общност на домакинството, съвместно съжителство, презумпцията за използване на заемната сума за нуждите на семейството е налице. В тежест на оспорващия съпруг- в случая – ищцата, е да докаже, че с кредита не са удовлетворявани семейни нужди, при доказване, че разходът е сторен от ответника.

СРС намира, че твърдението на ищцата е доказано, поради следното. Под "нужди на семейството" се разбират общите потребности на членовете на семейството, които, според практиката, главно са за снабдяване с храна, стоки, продукти, материали, заплащането на необходимите за съвместния живот разходи /включително за оправданите лични нужди на членовете на семейството/, задоволяването на които произтичат от изискванията за семейна солидарност, благополучие и взаимопомощ. Счита се, че всичко закупено от съпрузите по време на брака /включително и закупуването на недвижими имоти/ с посочената цел е за нуждите на семейството.

От разпита на всички свидетели, и обясненията на самия ответник, безпротиворечиво се установи, че докато е работел като международен шофьор, ответникът П. е бил при семейството си за около 20 дни на всеки три - четири месеца, през което време /така сочи и самият ответник/, докато той отсъствал, Б. и двете им деца живеели при майка ѝ и баща ѝ. Децата на страните учили в училище, в близост до кв.Симеоново, като целта ищцата и двете деца да живеят при родителите на ищцата, когато ответникът е на път, била, родителите да помагат на Б. С. в отглеждането им. В този смисъл съдът не може да кредитира изложеното от свидетелката ***а, че семейството живеело в Драгалевци, тъй като обратното се установява от обясненията на самия ответник – че докато пътувал през по-голямата част от годината, семейството му живеело в къщата на родителите на ищцата в Симеоново. Съдът не кредитира изложеното и от свидетеля ***, съсед на къщата в Симеоново, тъй като тя безспорно предава изложеното от свидетеля ***а, а не лични наблюдения, с изключение на изложеното от нея в очната ставка, че видяла Б. С. в къщата през 2021г.Свидетелката *** е неинформативна за периода 2018-2019г., преди датата на договора за потребителски кредит, не сочи години, нито дати.

Към 2019г., когато е сключен договора за кредит, нито свидетелката П.а, нито свидетелката ***, дават информацията относно обстоятелствата дали ответникът е издържал семейството си, имало ли е съпругеска общност. Изложеното от свидетеля *** при отговор на поставения ѝ в очната ставка въпрос, че виждала Б. през 2021г., не е информативно за сочения период. Същевременно, ***а изрично сочи, че кредитите, които взимали Д. и Б., се теглили от фирмата, което навежда на мисълта, че свидетелката не предава свои възприятия, а по – скоро цели да бъде убедителна в тезата, че кредитът е изтеглен от П. за закупуване на пелети за къщата в Драгалевци.

От своя страна, свидетелката С., сочи, че след 2018г., когато починал бащата на Д. П., семейството на Б. и Д. се разпаднало, нямало семеен контакт, семейството не е живяло в Драгалевци, освен при посещение на празник, синът им Александър отивал при баба си Светла, за да ѝ помага при нужда.

Соченото води до извод, че семейното жилище, мястото, където семейството е живеело към 2019г., когато е сключен договора за заем, е в кв.Симеоново, като същият извод се потвърждава косвено от изложеното от свидетелите и ответника, че децата учили в Казичене – в непосредствена близост до къщата на родителите на ищцата, тя и родителите ѝ се

грижели за децата, а когато ответникът П. се прибирал от чужбина, идвал при тях в къщата в Симеоново. Следователно, дори със средствата от заема Д. П. да е закупил пелети за отопление на къщата в Драгалевци, то погасената нужда не е нужда на семейството му, което е живеело в Симеоново.

С оглед изложеното, и липса на каквито и да е други доказателства, които да потвърждават тезата на ответника, съдът кредитира показанията на свидетелите, доведени от ищеца, че към 2018г., между семейството не е налице общност, основните им потребности са били покривани със средства на семейната фирма, семейството е живеело в Симеоново, поради което и презумпцията по чл.32,ал.2 СК, за заплатените от ищеца вноски по кредита, е оборена.

Ето защо, доколкото в извлечението, представено по делото, е видно, че за исковия период, ищцата е заплатила сумата 1472 лева, то и искът, предявен като частичен, за сумата 520 лева, е основателен за пълния му предявен размер., която сума се следва ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва от предявяване на иска -6.4.2023г., до плащането.

При този изход на спора, право на разноски има само ищецът, който доказва разноски за платено адвокатско възнаграждение от 1000 лева, и сумата от 50 лева държавна такса. Съдът намира, че възражението на ответната страна за прекомерност на възнаграждението, е основателно, поради следното. Видно от представения договор за правна защита и съдействие, от 29.3.2023г., ищцата е следвало да плати на процесуалния представител сумата 600 лева възнаграждение за защита, което е платено в брой при сключване на договора, който служи за разписка. В разпоредбата на чл.3 от договора е уговорено, че за явяване в съдебно заседание, на процесуалния представител се дължи възнаграждение от по още 200 лева на заседание, което превръща възнаграждението в общата сума 1000лева. Уговорка като посочената не противоречи на закона, но уговорката реално означава, че възнаграждението от 600 лева е платено от ищеца за защита извън процесуалното представителство.

Същевременно, при преценка дали адвокатското възнаграждение на страната е прекомерно, с оглед фактическата и правна сложност на делото, следва да се преценят следните правно релевантни обстоятелства – брой и времетраене на откритите съдебни заседания, събирани доказателства, усложнения в процеса. Делото не се отличава нито с фактическа, нито с правна сложност – проведени са редовно, две открити съдебни заседания, разпитани са свидетели, останалите доказателства са писмени. Не са налице множество оспорвания, нито процесуални усложнения. Ето защо, при интерес от 520 лева, платеното възнаграждение от общо 1000лева се явява прекомерно, с оглед фактическата и правна сложност на делото и съдът го намалява до сумата 600 лева, каквато е платената и от ответника за защита по делото. Тук е моментът да се посочи, че съдът, при преценката си по чл.78,ал.5 ГПК, не е обвързан от минималния размер на възнаграждението, предвиден в Наредба № 1/2009г.

Воден от гореизложеното, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. Б. П. ЕГН ***** с адрес град София, улица „Маестро Атанасов“ № 33, да заплати на Б. П. С. ЕГН ***** с адрес град София, кв.Симеоново, улица „Босилек“ №40, сумата от 520 лева- по предявения частичен иск, част от общата сума 2125 лева – стойност на плащания, извършени от ищцата за период 14.10.2019г.-14.10.2021г. по договор за кредит № FL1018916/25.9.2019г., сключен между Д. Б. П. и „Юробанк България“ АД, заедно със законната лихва от предявяване на иска – 6.4.2023г. до плащането, както и сторените по делото разноски от 650 лева.

Решението може да се обжалва пред СГС в двуседмичен срок от съобщаването му на

страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____